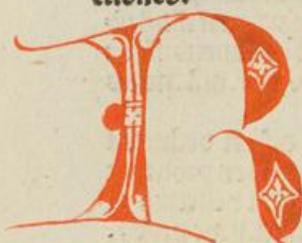

Questores elemosinarum nō debent ad questuandum admitti nisi habeant lras applicas vel dio cesani. de pe. 7 re. cū ex eo. 7 nō sufficit lras applicas hre nisi fuerint p dyo cesanū diligent examiate. vt in de. fl. e. ti. Questores debēt esse modesti 7 discreti 7 nō in tabnis nec alijs locis incōgruis hospitari. vt d. c. cum ex eo. nec debent formā suarū lfaruz excedere. als grauitur puniunt. vt in. d. c. si d here. vt officii. §. compescendi. li. vj. Et si falsum habitū portāt puniunt. de puil. c. tuarū. Questores nō possunt aliquē eis resistentē vel parere nolentem citare nec cōstringere. s3 simpliciter possunt exhortatiue charitatiua subdia petere 7 indulgentiā quam habent exponere. de pe. 7 re. c. j. li. vj. d. c. vt officii. §. compescendi. de hereti. e. li.

Quin imo quō debz scribi 7 q̄t modis capitur. vide archi. in. c. tibi. de rescript. lib. vj. in. v. quin immo. 7 sunt due dictiones.

Ratificatio si

fiat post ipus quo debuit act⁹ geri p dñm. licz nō va leat ad fauorē. valet tñ in his que tendūt ad p̄iudicium ratificantis. no. rota cōclu. ccccxij. valet etiaz

ad fauorē in casu posito. in se. §. 7 vide. s. ver bo appellatio.

Ratificatio appellatōis interposite p aliū noie ratificantis 3 quem absentem fuit snia lata. pōt fieri infra. x. dies a die interposite appella tōnis. fm inno. Sed fm cōpos. 7 archi. pōt fi eri infra. x. dies a die scientie. no. io. an. d elec. c. j. li. vj. sup glo. sed nunqd. in nouell. Idem tenēt ibi cōpos. 7 archi. 7 idē dicit oldra. consi lio. cxxxviij. nō solū exp̄sse sed etiam tacite q̄c qd eius pcurator gessit vltra fines mandati. An aut̄ eo ip̄o q̄ dñs scit pcuratorē excessisse mandatū 7 non 3 dicit videat ratificasse? vid̄ Ro. conclu. ccccx. 7 ant. de rescrip. ex pte de can. v. oppono tertio. 7 vide. s. verbo pcura tor. §. procurator: si aliqd agit 3 id. Adde q̄ si pcuratori limitato dñs mittit iura p̄cernētia materiā in pcuratorio non cōphensam 7 pcurator illa iura produxit. vide dñs tacite rati ficasse p̄us gesta p pcuratorē in materia p̄dca no. Ro. pdu. xix. vide la. in. c. eū q̄. de p̄ben. libro. vj.

Ratificari an possint gesta p pcuratorē exp̄sse vel tacite reuocatū. vide. s. xbo pcurator: ha bens mandatū substituendi 7 substitutū reuo candi. 7 vide. §. xbo ratificare pōt p̄lar⁹. 7 vi de oino ange. in. l. disp̄satorē. in fi. ff. de solu.

7 vide. §. ratificare pōt dñs.

Ratificare videt̄ q̄s appellatōz ab alio suo no mine interpositā si appellās p̄sens fuit 7 nō cō tradixit. maxime si postea illā appellatōez p̄se cutus fuit. no. Ro. cōclu. ccccxvij.

Ratificare possum fm canones etiā qd nomie meo nō est gestū. vt no. glo. magna. in fi. de res. spo. cum ad sedem. qd est verū qñ id quod ratifico factum fuit ad p̄iudicium. 7 ita no. io an. in regula. ratū. de regu. iur. li. vj.

Ratificare pōt p̄latus gesta p procuratorē sui p̄decessoris. si pcurator: illa gessit noie ecclesie secus si nomine pp̄rio p̄decessoris. no. Rota conclu. cccx.

Ratificare an videat̄ p̄lar⁹ locatōz p̄decessori recipiendo aliq̄ tpe locatōis pensionem. vide s. xbo p̄latus. §. p̄latus licet.

Ratificare an possit p̄latus tractum q̄ ab initio fuit nullus. vide. s. verbo minor. §. minor: si in contractu.

Ratificari pōt 7 cōvalidari ex supueniēti p̄sen sensu qd ab initio fuit nullū. Fallit in electōe i q̄ certa forma requirit. no. io. an. in. c. j. dere. ec. nō alie. li. vj. sup glo. si p. in nouel.

Ratificatio actus nulli operat̄ vt ex nunc licet nō vt ex retro. no. io. an. de regu. iur. nō firma tur. li. vj. in glo. 7 in nouel. vide glo. in. c. cuz vos. de his que fi. a p̄la. sine p̄sen. ca. In con trariū videf̄ tex. ḡ operet̄ ex retro. in. l. licet. ff. de iudi. vide omnino do. anth. in. c. cū con suetudinis. de cōsue. vbi cōcludit q̄ operatur ex retro qñ actus fuit aliquo respectu valid⁹. als nō. 7 idem cōcludit bu. 7 bar. in. l. obfua re. §. fina. ff. de offi. procō. 7 le.

Ratificare p̄nt ptes attestatōnes inualidas et nullas. fm inno. quod est verū qñ sunt nulle. alit̄ q̄ p defectū iurisdicōnis siue p̄tatis iudi cis recipientis. no. ro. cōclu. cccxlix.

Ratificari non potest a supioze sententia lata p illum qui processit vt delegatus eius cū nō esset. no. glo. ff. de iudi. l. licet. sed dominus be ne potest ratificare sententiam latam pro eo q̄ vt procurator eius litigauit cum non esset. vt no. Bar. ibi.

Ratificari an possit p tertium iudicem proces sus habitus per duos ip̄o tertio eorum colle ga absente. vide. s. verbo iudex. §. iudices de legati si sint plures.

Ratificatio non trahitur retro in p̄iudicium iuris alterius medio tempore quesiti. no. bar. ff. rem ra. ha. l. interdum. §. j. 7 de soluti. l. cuz x. §. j. vide quod no. bar. ff. de adulterijs. l. si vxor. §. si quis. 7 bal. in. l. fi. l. ad maced.

Ratificatio licet trahatur retro quo ad actus pendētes. sec⁹ q̄ ad actus medio tpe p̄fectos 7 cōsummatos. vt no. bar. in. l. si indebitū. §.

Renunciatio beneficii symoniace facta non valet. ipso iure. sicut nec collatio ipsius beneficii symoniace facta tenet. non. inno. de re. pmu. cum vniuersorum. et archid. f. q. s. ordinationes. Et dicitur symoniace renunciari quoniam renunciatur hoc expresso quod alteri transferatur. ut non. glo. d. of. dele. ex pre. f. Sed si hoc non exprimat licet in mente agatur. non est symonia. non. inno. d. symo. si tibi renunciatio beneficio ut tu nepoti vel amico meo renuncies tuo. non. io. an. d. re. pmu. c. f. li. vj. sup. verbo sua. in nouel.

Renunciare intelligitur primo beneficio quod secundum incompatibile cum primo acceptat. nisi postquam secundum diu pacificam possessionem adeptus fuerit. non. io. an. de rescrip. in nra. Et sicut ex assecutione secundi incompatibilis tacite renunciatur primo. ita etiam fortius renunciatur liti et cause super primo mote. etiam si in assecutione secundi expressis pretestetur quod non intendit renunciare iuri nec liti super primo in inno. et no. io. an. in. d. c. in nra. licet possit in contrarium. Sed d. anth. ibi tenet opinio. in no. plus dicens quod talis pretestatio viciosa et reprobata operatur quod non licet assecutione secundi et nihilominus per illam assecutionem pacificam perdit ius quod habebat in primo. ita dicit d. ant. in d. c. in nostra. vlti. colu. Sed aduerte quod sicut per assecutionem pacificam secundi tacite renunciatur primo et liti super eo mote. ita etiam per eum stetit quominus possessionem assequeret. non. io. an. in dicto. c. in nostra.

Renunciare non potest quis beneficio ecclesiastico nec iuri spirituali sine auctoritate superioris. secus in pphanis et temporalibus. non. Ro. conclu. cccxiij. Sed in beneficiis valet quicquid renunciatio etiam sine auctoritate superioris. ut si quis renunciatur electioni an confirmationem. ut no. io. an. de rescrip. in nra. et hoc verum quo ad preiudicium renunciantis. sed quod ad preiudicium superioris non. ut no. io. an. de elec. c. si electio. li. vj. in glo. sup. verbo renunciatur. Item valet renunciatio si electioni aut eius collationi quis renunciatur antequam acceptet. vel etiam si post acceptationem renunciatur beneficio in controuersia. ut no. io. an. de app. p. substitutus. Aduerte quod ibi io. an. loquitur in electione per quam non queritur ius in re. Sed dicit quod licet in electione loquatur. tamen de eius mente colligitur ibi quod in alio titulo per quem queritur ius in re idem sit. quod patet. quod dicit quod si non est ius plenum et pacificum potest illi renunciare etiam in absentia superioris. licet si sit plenum sed non pacificum. renunciari poterit. Quod intelligitur d. ant. verum quoniam probabile dubium est an ius habeat. secus si certum sit quod ius habet licet lite patiat. ut no. do. anth. de renu. q. i. dubijs. Item valet renunciatio sine superiore. vide plene quo ad expressam renunciationem an valeat sine au-

toritate superioris. et cuius auctoritas requiritur. quod no. anth. in. d. c. q. i. dubijs. et quo ad tacitam renunciationem vide io. an. in regula mutare. li. vj. in nouella. et vide. s. xbo beneficii. s. beneficii non vacat. et s. beneficii non potest.

Renunciare an possit quis sine auctoritate superioris beneficio quod obtinet titulo colorato sed non vero. vide per glo. et doc. de renun. in fi.

Renunciatio liti et cause in beneficiis absente superiore licet non abdicat a se ius beneficii nec per hoc vacet beneficii. tamen si vult postea agere super eodem beneficio. obstat exceptio sicut si fecisset pactum de non petendo siue de non agendo. non. Ro. co. cccxiij. vide. f. s. p. x. Sed do. antho. in. c. cuz pridem. de pac. dicit. quod tunc valet renunciatio liti et cause quoniam fit in presentia iudicis et dicit quod ita contra intelligitur bar. in. l. non solum. s. liberationis. d. libe. le. Sed inno. et hosti. dicunt in. d. c. cum pridem. quod valet renunciatio liti facta etiam parte absente. et hoc propter odium liti. ut no. io. an.

Renunciatio liti et cause non intelligitur renunciatio iuri. quod est verum in beneficiis et spiritualibus nisi talis renunciatio fieret coram superiore ad quem pertinet institutio et destitutio beneficii. Secus in pphanis et temporalibus in quibus renunciatio liti et cause intelligitur renunciatio iuri. secus si simpliciter liti renunciatur. et valet renunciatio facta in absentia partis. non. Ro. conclu. cccxiij. et vide. s. s. p. xi.

Renunciatio simpliciter facta parte absente non preiudicat renuncianti. secus quoniam renunciatio fit per pactum non simpliciter. non. do. anth. de iur. iur. c. quatuor uallis. v. venio ad septimum. Innocentius tamen dicit quod per renunciationem etiam absentibus parat exceptio. in. c. veniens. de renuncia. et vide ibi do. anth. Sed aduerte quod inno. loquitur quoniam renunciatio valet. quod presentia facta est. quo casu etiam alijs absentibus predest. et ita intellexit ange. in. l. labeo. ff. de iur. iur. vide inno. et antho. in. c. cum pridem. d. pac. Archid. vj. q. f. quod periculo sum. Sed Ro. dicit quod renunciatio simpliciter facta parte absente valet. ut no. Ro. co. cccxiij. vide etiam conclu. cclxxv. Do. anth. in. c. cum pridem. de pac. dicit. quod si est facta renunciatio in presentia iudicis licet parte absente: valet. quod presentia iudicis reputat personam partis.

Renunciatio facta parte presente et acceptate habet vim pacti. ut no. d. ant. de iur. iur. c. quinta uallis. v. venio ad septimum.

Renunciari non potest iuri futuro nisi renunciatio deducatur in pactum. ideo appellatio future non potest renunciari etiam post finem. nisi per pactum secundum canonistas. Legiste dicit quod si fiat in iudicio. valet etiam parte absente. sed extra iudicium non valet nisi ambe partes paciscant. vel vna in

pñtia alterius. no. **Ro. cō. cclxxv. S3. d. an** tho. simplr dicit q̄ valet renūciatio in. c. q̄n tauallis. **v. decima dñtia. de iur̄iur̄.** **Rō est** quia iudex eligitur a sup̄iore et iurat. **z p eo** p̄sumitur. vt ipse no. e. c. ver. venio ad se primū. **Bar. dicit q̄ p pactū nō valet. i. l. cū** anterioribus. **§. fi. c. de tem. app. sine pacto** nō valet nisi in iudicio fiat: vt idē bar. no. in l. j. ff. a q̄. app. nō li. **z idē dicit do. anth. d ap** pel. pastoralis. in prin. iij. col. in fine. vide in no. i. c. veniēs. de renūci.

Renūciare iuri suo cuiuslibet licitū est. d regu. iur̄. ad aplicā. **z. j. q. vij. q̄piculosum. Exci** piunt tamē multi casus i quibus nō pōt q̄s iuri suo renūciare. quos exprimit io. an. i. d. c. ad aplicaz. **Et adde qd̄ no. do. anth. i. c. si** diligenti. de fo. cōpe.

Renūciare nō pñt ptes ordini substāiali iu dicit. sicut est litis p̄tel. in casibus i quib⁹ ser uandus est ordo iuris. no. **Ro. p̄clu. lxxxv.** vide io. an. in. c. fi. in. v. gl. d̄ re iudi. li. vj. in cle. sepe. in glo. fina. de ver. sig. et do. anth. i illa glo. p̄traditentē. i. c. d̄ causis. d̄ of. dele.

Renūciare nō pōt quis p̄uilegio ne cōueni atur nisi inq̄tum facere pōt. si illud p̄uilegiū cōpetit rōne p̄sone. secus si ratione con tract⁹. no. io. an. de solu. odard⁹ cleric⁹. i. fi.

Renūciatio tacita p̄uilegiū an inducat p cō trariū vs̄um et quāto tēpoze: vide. s̄. verbo p̄uilegiū. §. p̄uilegiū p̄ditur.

Renūciare nō intelligit̄ exceptiōi reclinato rie qui petit copiā rescripti vel libelli. vel q̄ dedit cautionē de stādo iuri. no. do. anth. d̄ re iudi. c. inter mōasteriū. **v. oppono q̄ post** z ē casus in. l. nō videf̄ in iudicē. ff. de iudi. z vide. s̄. verbo exceptio. §. exceptio declia toria iurisdic̄tiōis nō tollit̄.

Renūciare nō intelligit̄ iuri suo ille qui vt p curator alterius litigat z obtinuit rem i qua ipse p̄curator ius habere p̄tendit. nōt. **Ro. p̄clu. cccxcviij. Quod intellige q̄n p̄curator** tunc ignorabat ius sibi p̄petere: vt ex eadez p̄clusionē colligit̄. secus §̄ si sciēter. **Et idēz** in aduocato qui si sciēter p̄ alio aduocat super re i qua ius habet: iuri suo renūciasse vī def̄. vt no. anth. de trāfac. ex l̄ris.

Renūciare videf̄ testis iuri sibi p̄petēti in re sup̄ qua inter alios p̄trahitur. z ipse vt testi adhibet̄. quod p̄cedit q̄n nō solum ē testis sed etiā actor p̄stans sciēter auctē p̄tractui. vide anth. de trāfac. ex l̄ris.

Renūciatio iuri. liti. z cause: licet nō sit audiē dus sup̄ re de qua p̄ncipaliter agebat̄. ta men qz pōt eius interesse rōne fructuū z ex p̄faz sup̄ illis audiendus est. no. **Jo. an. de** symo. p̄ tuas. ibi sup̄ vl. glo. sed **Jo. an. loq̄**

iur de tertio cui⁹ interfit. nō de renūciante. **Renūciare pōt p̄latus iuri ex p̄scriptiōe q̄sito.** de resc̄p. veniēs. z ibi no. anth. in. xv. nōbi. qd̄ limita z declara vt no. ibi p̄ eū i vlti. co/ lū. dic q̄ ibi intercessit auctas sup̄ioris a q̄ fuit p̄uilegiū impetratū. p̄ qd̄ inducit taci ta renūciatio iuris ex p̄scriptiōe quefiti. z vī de. j. §. renūciare an possit.

Renūciare videf̄ q̄s iuri sibi p̄petēti ex p̄scri p̄tiōe vel aliūde: q̄n illud ius quod habet p̄ p̄uilegiū impetrauit. no. io. an. de p̄scrip. veniēs. in glo. vlti. quod limita nisi illd̄ ius quefitū esset dubiū. vel nisi p̄ p̄uilegiū vbe rius z amplius p̄uideat̄. vt no. io. an. de p̄ uile. cū p̄sone. sup̄ glo. vlti. li. vj. in nouella. **Aduerte q̄ io. an. in. d. c. veniēs. nō dicit q̄** renūciare videf̄: sed q̄ impetrās p̄uilegiū fateri z credere videf̄ rem ad se nō p̄tinere.

Sed dic q̄ illud fateri includit tacitā renū ciationē. **An aut̄ p̄ talē p̄fessionē dñium per** dat̄: vide bal. c. de iur̄. z fac. igno. l. cū fal sa. v. vltius q̄ro. **Q̄ autē q̄s nō videat̄ re** nūciare p̄mo iuri z titulo ex impetratiōe se cūdi. facit qd̄ no. p̄ doc. i. c. post electionē. d̄ p̄cel. p̄ben. vbi dicunt z tex. probat q̄ quis pōt vt̄i duplici titulo p̄ quē p̄redat ei ius in bñficio p̄petere. **Et idē dicit ia. de castel. i al** leg. vl. et cal. i p̄silijs sub ti. de elec. p̄sif. vj.

Rūderi pōt q̄ videf̄ nō copulatiue s̄z disti ctive: vt si ex p̄mo tuuari nō pōt: tuuet sc̄do **Et sic cū hoc p̄stat q̄ videat̄ renūciatū** p̄mo ex impetratiōe sc̄di z iuuabit ex sc̄do. qd̄ p̄cedit q̄n p̄m̄ erat inualidū. sed si validuz erat: tūc an ex ipetratiōe noua simplr facta videat̄ p̄mo iuri renūciatū: dubiū ē. **Credo** q̄ sic p̄ tex. in. d. c. veniens. vbi videf̄ casus qd̄ ē v̄z si sciuit. sc̄d̄ si ignorauerit primuz ius sibi p̄petē. p̄ l. m̄r̄ decedēs. c. de inof. te sta. **Sit §̄ cautus allegās tacitā renūciatiōz** vt deducat sniaz. **Sz huic cōtradicit dictuz** c. post electiōz. vbi sciēs p̄mā collatiōez sibi facta: nō censet̄ illi renūciasse acceptādo se cundū. sed potest vtrāq̄ simul z simpliciter deducere. z ita intelligit̄ io. an. illū tex. in. c. nullus pluribus. d̄ re. iur̄. li. vj. p̄ quo facit l. p̄tra maiores. c. de inof. testa. licet ibi lo quat̄ in medijs cōtrarijs nō simul sed in di uersis instantijs p̄positis. tñ illa lex p̄bat q̄ electio vnus nō inducit tacitā renūciatiōz alteri⁹. qz tendūt ambo ad eundē finē: vt q̄s reddat̄ intestat⁹ et ei succedat̄ ab intestato. z illā. l. allegat ad hoc io. an. i. c. vt q̄s duae de elec. li. vj. in nouel. i. v. suffragio. sup̄ glo. si em̄. z vide. s̄. verbo actio. in prin. et. s̄. v. p̄uilegiū. §. p̄uilegiū z p̄scriptio.

Renūciari an possit exceptiōi simlariōis: vi

re: verbo simlariōis
Renūciare an videt̄ q̄
hinc q̄o illo iure v̄t
u illū p̄tra illud ius
p̄io §̄ p̄fessio: an possit
tas et tunc p̄p̄t̄
q̄s §̄ p̄uilegiū impetratū
Renūciare an possit p̄
tas q̄ p̄p̄t̄
p̄uilegiū impetratiōe
nō possit no. anth. in. c. c.
li. i. p̄m̄. z v. col. vide.
p̄tas. §̄ p̄p̄t̄
restricare alium iuri
ip̄sē eccle. z ip̄femet̄
z iur̄ aut̄ p̄p̄t̄
m̄fuo. vno. anno. z
dicunt. d̄ do. anth. d̄
i. d. c. veniēs. p̄
p̄p̄t̄
t̄o. de c̄f̄. c. i. c. l. m̄. v.
Renūciari nō p̄t̄
c. de reuo. d̄ no. vno.
§̄ p̄p̄t̄. de l. i. c. d̄
na. r. io. an. i. d̄ d̄ l. i. p̄
p̄o. v. i. i. nota.
Renūciari nō p̄t̄ p̄uilegiū
v̄z p̄o. n̄t̄
Renūciare an
Explicatio. v̄t
Explicatio in et
c. j. de iur̄. li.
quod no. p̄
c. l. in mercat̄.
Explicatio. v̄t
Explicatio habet
ras causas: vt in
causis s̄m̄ b̄o. s̄.
v̄t. d̄. r̄o. libello. §̄ l̄
p̄o. s̄. p̄p̄t̄
Rescriptum vn̄ licet
venit q̄p̄. n̄t̄ falli ē. d̄
s̄t̄ l̄p̄t̄. c̄. d̄ d̄ l̄o.
An aut̄ suffragio
de ant. in. c. a. d̄ d̄ l̄o. et
eribita. de iur̄. c̄. l̄t̄
si apparet sup̄ d̄v̄m
p̄a. s̄m̄t̄ illa ven. v̄
rata s̄m̄t̄ falli. vt no. in
d̄c̄t̄ ant. in. d. c. c̄. v̄t̄
Rescriptū si est imp̄t̄
s̄ne d̄c̄t̄ione t̄ḡat̄
p̄t̄t̄. vt no. **Ro. p̄**
Rescriptū p̄ qd̄ p̄m̄
v̄t̄m̄ includit etiā p̄
c̄p̄t̄ in euentū quod

de. s. verbo simulatio. s. simulationi.
Renunciare an videat qd iuri suo si longo tpe
 stetit quo illo iure vltus no fuit vt passus fu
 it aliu ptra illud ius vti. vide. s. vbo pscri/
 ptio. s. pscribi an possit liberatio siue liber/
 tas ex titulo psumpto. vide. s. vbo pziuale/
 giu. s. pziuegiu no pdis p vsum.

Renunciare an possit pstat iuri dignitati sue?
 dic q sic in p iudiciu eius. si p iudiciu e in se/
 parabile a p iudicio ecclesie vel dignitatis
 no possit. no. anth. in. c. cuz venissent. de in/
 sti. i. penul. 7 vl. col. vide. s. s. renuciare pot
 platus. Itē platus etiā cū toto puctu nō po
 test renuciare alicui iuri ecclesie in p iudiciu
 ipsius ecclesie. 7 ipsemet platus q renuciavit
 7 iuravit: pot ptrauenire noie ecclesie nō no
 mie suo. vt no. inno. 7 io. an. de p iud. c. acce/
 dentibus. 7 do. anth. d. p iud. cū accessissent. 7
 i. d. c. cū venissent. Pot tū renuciare platus
 pbationibus ppetetibus ecclesie. vt no. an/
 tho. de celi. cū olim. 7 sexto nō.

Renuciari nō pot etiā cū iuramento. l. si vnq.
 l. de reuo. dona. vt no. bar. in. l. ticia seyo.
 s. impator. dele. ij. 7 bal. i. l. j. c. d. inof. do.
 na. 7 io. an. i. addi. spe. in. ti. de instru. edi. s.
 porro. v. itē nota.

Renuciari nō pot p iudicio miserabilib' pso/
 nis pcesso miseratiōis intuitu. vt no. p glo.

Renunciatio. vide. s. verbo actor.

Replicatio. vide. s. verbo actor.
Replicatio an et qn sint licite. vide tex. i
 c. j. de iniur. li. vj. 7 qd ibi no. io. an. 7
 quod no. p eundē in regula. nō debz
 e. li. in mercur.

Reprobatio. vide. s. verbo instrm.

Rescriptū habet loco libelli i summa/
 rijs causis: vt in bñficialib'. sec' i alijs
 causis fm hosti. vt no. ant. d. resc. et
 vide. s. vbo libello. s. libelli loco. et. s. vbo
 pbatio. s. pbatio pot fieri p iuramentū.

Rescriptū an vicia licet plura capitula nar/
 rent quoz aliqd falsū ē. dūmō ex veris pos/
 sit sequi effect' 7 conclusio. no. Ro. p dlu. lxij.
 An aut sufficiat altez ex narratis pbare? vi
 de ant. in. c. ij. de resc. et vide oīno p eū i. c.
 exhibita. de iudi. 7 Archid. j. dis. oēs. dic q
 si apparet sup qbus narratis fundet se pa/
 pa: sufficit illa vera. Nec obstat q alia nar/
 rata sint falsa. vt no. lapus alle. xxiiij. 7 ideoz
 dicit ant. in. d. c. exhibita. in fi.

Rescriptū si est impetratū sup cā possessiōis
 sine dictione taxatiua pphedit etiā cām pro
 prietatis. vt no. Ro. p dlu. ccclxxix.

Rescriptū p qd p mittit cā appellationis a q
 uamine includit etiā pmissionē negocij prin/
 cipalis in euentū quo bñ appellatū p nunci/
 etur. no. ant. de app. vt debitus. 7 op. scdo
 ij. colū. vide. s. vbo iudex appellationis cui.

Rescriptū generaliter impetratū ad lites: in
 telligit de pntib' 7 exortis. nō de futuris p'
 data resc. no. Ro. conclu. cccxcvj. Et si ē
 impetratum ad lites pntes 7 futuras nō p'
 hedit illas i qbus cepit ius ppetere post re/
 scptū. vt no. Ro. p dlu. cxliij. et alibi dicit q
 rescptū impetratū sup futuris causis nō va
 let. vt no. Ro. p dlu. ccv.

Rescriptū impetratū sup re in q impetrās nul/
 lū ius hēbat tpe impetrationis valet. 7 suffi
 cit impetrati q ei ius supueniat etiā post li/
 tē ptes. no. Ro. p dlu. cxvj. qd ē vez si supue
 niret ius ex cā que pdebat tpe impetrati re/
 scripti. als sec'. Sed ecōtra si tpe impetrati
 rescripti ius ppetebat licz postea desierit cō
 petere: rescptū valet. vt no. do. ant. d. resc.
 sup lris. in penul. colum. ad fi.

Rescriptū p quod dat pās citādī certā psonā
 cū clausula 7 oīs sua interesse putā. opaf
 q iudex virtute illi' clausule pot citare quē
 libet cui' putat interesse. no. Ro. cō. ccccj.

Rescriptū si ē impetratū p aliquos nomina/
 tos non adiecta clausula 7 quoscunq' alios
 si noiati pueniant 7 nominet alios tanq' do
 minos in iudicio non poterit p alios domi/
 nos pcedi vi talis rescripti: maxime si obijci
 atur. no. Ro. p dlu. lxvij.

Rescriptū si ē impetratū p vnū cōtra plures. 7
 impetrās succumbit: non pot vn' ex ill' plu/
 rib' altez ex eis puenire vi eiusdē rescripti.
 qz nullus ex eis obtinuit illud rescriptū con/
 tra aliū. no. Ro. p dlu. c.

Per rescriptū impetratū p clericū nō pot pue/
 niri laicus ppter diuilitatē p fessiois. no. io.
 an. i. c. sedes. d. resc. i. vbo maior. i nouella.

Rescriptū si est impetratū ptra vnū an possit
 alius tertius veniens ad cām p suo interesse
 vti eodē rescripto. no. Ro. p dlu. c.

Rescriptū licet pncipaliter non extendatur
 ad alias psonas q' ptra quas impetratū est
 tū extendit ad singularē successiōē rei 7 vi
 cij eius ptra quē impetratū ē. no. do. ant. de
 iudi. quia. w. v. nō tertio. qd intellige quā
 do contra successorē competit pditio ex. l. si
 coloni. vel decre. sepe. secus si tm cōpeteret
 pditio ex canone reintegranda. vt no. idem
 anth. e. c. 7. venio ad glo. in fi. Et vide om/
 nino quod no. p eundē in 7. venio ad quin/
 tū. 7 vide. s. verbo iudex. s. iudex ordinari/
 us vel etiā delegatus.

Rescriptū impetratū ptra vnū in psonali si/
 ue in reali transit in successorē eius vniuersa
 lem qn causa est sui natura transmissibil'. als
 secus. vt in causa bñficiali. in cā usufructus

ex pte no dicat: dumo i rescpto fiat metio de pma pmissione. als rescptu no valeret. no. Ro. co. lxxij. si tu pma pmissio fuisset de p sen su ptiu facta. vt pz de rescp. cetez. i fi. Et an pnu rescptu delegatiõis intelligit reuocatu p scdm ad eundẽ vel aliũ iudicẽ impetratu3 vide de resti. spo. audita. vbi e singularitex. de of. dele. ex lris. de rescp. c. pastoral. c. cuz ptingat. de app. vt debet. i glo. sz nunqd. z vide oino. s. xbo iudex. s. iudex si dicat.

Rescptu p qd pmittit in ca in eode statu q erat cora pmo iudice: valet. licet stat? cae spe cialiẽ nõ exprimat. nisi p talẽ pmissionẽ ad uocaref ca a pmo iudice: quo casu vel debet spãliter expmi status cause vel debet expmi clausula p suera cui? cae statũ dignemi hre p expso. no. Ro. con. c. cix. vide. j. s. rescptu p quod causa ab vno.

Rescpta si sint plura ad diuersos iudices d eadẽ ca facta: qd eoz in cognoscẽdo pferen dus sit. vel ille cui pus fuit rescptu suũ pñ tati: vel ille q in citãdo puenit: vide. s. ver bo iudex. s. iudices auditores.

Rescptu pcessũ in pma instãtia sup articul ob sectiũs z male specificat: admittẽdis nõ ob stan. lapsu emini dati ad articulandũ. nõ ex tẽdit ad scdam vel terciã instãtia3. cũ in eis põt de iure coi pbari nõ pbatũ i pma instan tia. z hoc vex nisi articuli nõ possẽt alio mō specificari qz negatiui. tũc em i scda z etia in stãtijs p lapsũ terminoz pbari pnt dũ tũ sunt i termino reproducti. no. Ro. co. lxxxix.

Rescptu si pñet quẽ posse citari vltra duas dietas: an possit citari vltra qtuoz. z an pos sit qd citari ad curiã vltra duas dietas non facta mẽtione p ciliũ vel priuilegiũ p trarium disponẽtis. vide. s. xbo citatio. s. citatio vl tra. z s. sequenti.

Rescpti verba declarant. examinaf. restrin gunf z pderant fm pclusionẽ: nõ fm nar rationẽ ipsius. no. ant. de fo. ppe. ex pte. v. nota quinto.

Rescpti interpretatio nõ e actus iudicialis sz extraiudicialis. no. Ro. co. clxx.

Rescptu impetratũ sup futuris appellatio nibus nõ valet. z si rescptu p quod ca ap pellationis pmittit statim post appellatiõz interpositã pñtetur: an surrepticiũ dicatur? vide Ro. pclu. ccv.

Rescptu ad lites si e obrepticũ: e ipso iure nullũ. no. de rescp. cũ dilecta. z ant. e. ti. sup lris. ix. z. xj. colũ. Sed si sit surrepticiũ z eti am dolo ptis impetratũ: nõ est ipso iure nul lũ sed ope exceptiõis annullãdũ. no. Ro. p. cccxi viij. Idẽ no. anth. de rescp. sup lris. x. qnto nota. z de dila. c. pterea. v. qrt? casus.

z de rescip. c. ad audientia. ij. Et licz de sur reptione excipiat: litis ptestatio nõ impedi tur. no. Ro. pclu. cclxxij. qz tale rescptu etiã tribuit iurisdictionẽ. no. Ro. pclu. ccccxf. ni si surreptio esset i iurisdictione. vt no. io. an. de fi. pby. c. j. li. vj. in nouel. ad fi. z bal. in. l. pscptione. l. si ptra ius vel vti. pu. Et pdi cta vera i rescipto pmo loco pncipaliter im petrato circa iurisdictionẽ tribuedã. Si aut post iurisdictionẽ attributã impetraf rescip tu sub aliquo articulo vel picularitate gra tiã pñetẽ. vel etiã impetraf pnu rescptum pñetẽs gra3 vel executionẽ vel aliud negociũ qz pcessionẽ iurisdictionis: tũc si illd e sur repticiũ nõ valet. vt no. inno. de of. deleg. c. ex lris. Idẽ in qlibet rescipto p qd iurisdic tio ab alio aduocat z alteri tribuit. vt not. io. an. fm inno. z hosti. i. d. c. ex lris. Idẽ te net la. i quolibet rescpto gratiofo i. c. j. de litl ptes. li. vj. z io. an. i. d. c. ij. de fi. pby. ad finẽ in nouel. li. vj. Contrariũ tenet inno. d rescp. cetez. z de hoc dic vt ibi no. ant. de fo. ppe. ex pte b. z vide oino. s. verbo gra. s. gra si ue sit. Et qũ resciptu dicitur surrepticiũ: cui incũbit onus pbãdi. vel impetrãti vl excipi enti: vide. s. verbo gra. s. gra si dicitur.

Rescptu ad lites surrepticiũ valet si aduer sarius pñtet. vel de surreptione nõ excipit no. domi. de sanc. gemy. in. c. ab eo. d appella. li. vj.

Rescptu si continet errozẽ in nomine ei? cõ tra quẽ impetraf. dũ tũ p alias circũstãtia3 pñtet de psona: valet pcessus ptra eũ factus no. Ro. pclu. cccix.

Rescptu viciãf ppter falsã latinitatẽ. nisi possit illa latinitas saluari p aliquã figurã sicut sit qnqz vbi casus ponit p casu. no. do. anth. de iudi. c. j. v. venio ad glo. vel nisi vi ciũ latinitalis sit dubitabile z nõ euidẽs. qã tunc sit interpretatio p rescipto. vel nisi forte resciptu p camerã z nõ p cancellariã expe ditũ sit. no. do. anth. de rescip. ad audientiam. j. Dicit tamẽ rota q illud. c. et dicta ex ceptio latinitalis false nõ habet locũ in rho mana curia.

Rescptu etiã gratiosũ nõ viciãf ex defectu lre vel syllabe aut dictionis vel oratiõis. dũ modo pphendãf intellectus pape. fm In no. z io. an. licet hosti. distinguit inter rescip tu pñtiosũ z gratiosũ. no. do. anth. de fi. instru. ex parte.

Resciptum apostolicũ propter rasurã in lo co non suspecto non viciãf. sed in loco suspec to sic. z quis sit locus suspectus: arbitrium est. no. antho. de fi. instru. ex litteris. i prin. z in fine.

...no. do. anth. de iudi. c. j. v. venio ad glo. vel nisi viciũ latinitalis sit dubitabile z nõ euidẽs. qã tunc sit interpretatio p rescipto. vel nisi forte resciptu p camerã z nõ p cancellariã expe ditũ sit. no. do. anth. de rescip. ad audientiam. j. Dicit tamẽ rota q illud. c. et dicta ex ceptio latinitalis false nõ habet locũ in rho mana curia.

Rescriptū abrasū nō in rñsione pape s; i nar-
ratione facti: nō censet̃ viciosum si rescriptuz
ē alterius p̃firmatorū: ita q; de veritate ap-
pareat ⁊ de p̃firmato. secus si rasura sit in re-
sc̃pto originali ⁊ collatio: nisi correctio ap-
pareat facta ex eadē manu. vel nisi ex p̃cedē-
tibus ⁊ sequentibus colligat̃ veritas. no. ant.
in. c. ex lris. in vlti. colum.

Rescriptū abrasū i loco suspecto etiā i syllab
vel mima lra censet̃ viciosū: licet secus eēt si
illa lra vel syllaba esset omīssa. no. do. anth.
in. d. c. ex lris. ad finē.

Rescriptū ablicum si est contra ius vel stllū
cācellarte: p̃sumit̃ falsū. ideo lre talis rescri-
pti nō sunt admittēde. no. anth. de fi. instru.
quod sup bis. i q̃nto notabili. ⁊ talis p̃sum-
ptio ē sufficiēs ad p̃demnandū de falso: etiā
quo ad penā criminalē. no. ant. de p̃fir. vti.
vlti. c. p̃drecta. i. ij. nōbi. ⁊ vide ibi io. an.

Rescriptū tollēs totale ius licz i dubio presu-
mit̃ falsū. ideo expectat̃ sc̃da iussio. no. an. d
of. dele. ex parte. ij. in. v. notabili.

Rescriptū p̃ qd̃ mandat̃ procedi nullis excep-
tionibus admissis: intelligit̃ de dilatorijs
im. ⁊ si impetrās velit eū ad pemptorias ex-
tēdere: p̃sumit̃ falsū. ideo expectat̃ secunda
iussio nisi de p̃traria volūtate pape p̃stet. de
qua dicit̃ p̃stare si sūt oēs exceptiones speci-
ficate: vel aliq̃bus specificat̃ ē subiecta clau-
sula generalis. no. anth. de offi. dele. ex pte.
ij. i. j. oppo. ⁊ i. iij. notabili. **I**bi etiā i eodē
iij. notabili dicit̃. q; exceptiōes q̃ p̃petūt de
iure gentiū nō p̃nt tolli p̃ rescriptū. secus in
exceptionibus de iure positivo inducti. **A**d
qd̃ facit̃ qd̃ no. glo. i. de. j. de immu. ec. sup
bo infectis. ⁊ qd̃ no. io. an. i. c. p̃ venerabilē.
q̃ si. sunt le. sup. ij. glo. ad fi. **S**ed aduerte q;
licet rescriptū nō possit exceptiones iuris gē-
tiū in totū tollere: p̃t tñ eas differre p. l. q̃nti
ens. **L**. de p̃reci. impe. offe. ad quod facit̃ qd̃
do. anth. no. in. de. j. de re iudi. sup glo. in
bo pendere. vide omnino p̃ eum in .c. item
cū quis. de resti. spol. ⁊ vide. s. verbo lex. s.
lex siue p̃stitutio excludens.

Rescriptū p̃cessum p̃tra ius cōe p̃ inferiorē a
papa an valeat. vide do. anth. de p̃sti. q̃ i ec-
clesiaz. ad fi. **S**ed etiā p̃cessum p̃ papaz sine
clausula nō obstatibus iuribus ⁊c. an vale-
at: vide do. anth. in. d. c. que i ecclesiaz. i vlti.
colū. ⁊ de rescrip. c. j. iij. colū. et de capel.
mo. c. ex parte. ⁊ de cōsti. c. j. li. vj. x. oppo.
cū glo. ⁊ p̃ inno. i eisdē locis p̃ter q̃ i sexto. ⁊
vide. s. xbo p̃uilegiū. s. p̃uilegiū p̃tra ius.

Rescriptū qd̃ p̃t iure cōi accommodari: in du-
bio est intelligendū s̃m ius cōe. nisi p̃stet de
p̃traria volūtate pape. no. anth. de of. dele.

ex pte. ij. i. vj. nōbili. i. j. oppo. imo intellect?
rescripti etiā p̃ reuolutionē clausulaz debz re-
duci ad ius cōe vt ipm nō ledat. d̃ rescrip. cāz
que. ⁊ ibi no. do. anth. de accu. qualif. ⁊ q̃nti.
p̃ hoc facit̃ tex. ⁊ glo. de of. dele. sup eo. vbi
videf casus.

Rescriptū si ē tale q; in eo aliqd̃ addat̃ s̃ ius.
mutat nomē rescripti ⁊ dicit̃ p̃uilegiū. no. glo.
de p̃sti. c. j. li. vj. sup xbo noscat. in fi.

Rescriptū si ē p̃ vnā partē impetratū sup cō-
firmatione snie: poterit pars aduersa vt eo-
dem rescripto ad sniam infirmandā. ⁊ econ-
uerso si rescriptū est obtentū sup infirmatio-
ne: poterit iudex p̃firmare. no. inno. de app.
oblate. ⁊ de of. dele. cū p̃tingat.

Rescriptū p̃ quod causa ab vno iudice aduo-
cat̃ ⁊ alteri p̃mittit̃: censet̃ surrepticiuz. nec
reuocat p̃mū nisi in eo fiat mentio de ipō p̃
mo ⁊ de p̃ncipalibus p̃tibus eius ⁊ de pro-
cessu ⁊ eius qualitate ⁊ de clausulis notabi-
libus in eo positis si qua notabilis ē. sic esset
clausula appellatiōe remota. vt no. anth. de
rescriptis. ceterz. ad fi. vide. s. s. rescriptum
p̃ qd̃ p̃mittit̃. ⁊ s. rescriptū p̃ qd̃ cā vni.

Rescriptū iusticie ē surrepticiū licet i eo nō fi-
at mētio de p̃uilegio p̃tra quē interpretat̃. se-
cus in rescripto gratie. no. io. an. de rescrip.
cū ordinē. in verbo indulsit.

Rescriptuz si est falsum: p̃cessus eius vigore
factus ē ipso iure nullus. **I**dē si ē obreptici-
um. idē si est nimis generale. idē si peccat i la-
tinitate. idē si patit̃ defectū forme a iure da-
te. **I**dē si sit impetratū p̃ excōicatū. no. ant. i
c. ad audientia. ij. de rescrip. iij. coll. **I**dem
no. bal. in rescripto falso. i. l. p̃sc̃ptione. **L**. si
p̃tra ius vlti. pu. x. septio q̃rif. **Q**uid aut̃
si ē surrepticiū? vide. s. s. rescriptū ad lites.

Rescriptuz p̃ quod p̃mittunt̃ cause inter ali-
quos vertentes: p̃bēdit cās tā criminales
q̃ ciuiles. vt no. spe. ti. de rescrip. p̃ntatione
s. racione forme. v. itē q; est questio. et **J**o.
an. ibidē. in addi. **A**n autē si actum sit crimi-
naliter possit etiā agi ciuilit̃ corā eodē iu-
dice. vide io. an. in. c. dispendia. e. n. sup v.
ad diuersos. li. vj. in nouel.

Rescripta ad lites sunt p̃petua. nec finiuntur
anno. l. ij. **L**. de diuer. rescrip. nisi aliud rescri-
ptū p̃ aduersam partē sub eadē re ad aliū iu-
dicē impetretur. ⁊ p̃mū impetrās dolo vel
negligētia nō fuit vsus suo p̃mo rescripto in
fra annū. qd̃ qualiter intelligat̃. vide anth.
in. c. plerūq;. de rescrip. et bal. i. d. l. ij. **L**. de
diuer. rescrip.

Rescripta an derogent p̃uilegijs non facta
mentionē de illis. vide anth. in. c. j. de rescrip.
x. venio ad tertiū passum.

Rescriptū si māt̃ alia
lat̃ in illa pot̃a rōm
p̃ iudex cognouit
no. l. c. ad hoc sup
Rescriptū sup cō
si impetrat̃
p̃dere. vel it̃
si māt̃ alia
app. d. ij. **L**. c. p̃mū
con. c. q; r̃mas op̃.
Rescriptū p̃ quod māt̃
p̃nt opponere vel qui
nt̃ r̃q̃ p̃nt citari. v
p̃nt nō opponerit. se
nū. **I**no nō p̃firmat̃.
idē dicit̃ do. anth. l. c. ⁊
Redire q̃s dicit̃
⁊ s. verbo obte
Rescripto an sit
odiola. vide. s. s.
mou facta in dicit̃
Rescripto qd̃ dicit̃ esse
alia. dicit̃ vno. no. p̃mū
q̃nt̃ q; illa dicit̃ general
ficta ⁊ noua. vt in ext̃
Cū aut̃ cā referant̃
verigocari vōt̃is dicit̃
vt cā dicit̃ vōt̃is vō
bus castus. et ita vlt
intellecta. vel dicit̃ q;
nt̃e centi sp̃ale q̃nt̃
dicit̃ q; q̃quid sit p̃r
deleg. l. in singulari
p̃p̃nti vna refera
generalis quo ad acc̃
p̃l̃at̃ sp̃ale. q; erit
vltiō p̃l̃at̃ dicit̃ q; r̃
extrat̃iū ad regimē si
legit̃ dicit̃ vltiō q; r̃
veniant̃ referant̃
re dicit̃ de vltiō in
tra cū p̃mū dicit̃ q;
bit̃ vt de ca. vltiō h
p̃be. l. vj.
Rescripto qd̃ facit̃
nif̃ eius mōte. s̃m l. i
se. ap. vt p̃p̃nt̃. de r̃
ibi hoc no. io. an. p̃nt̃
nel. **I**dē no. gen. in ext̃
Rescripto facta p̃
cū tpe duratura. dicit̃
but̃. de of. le. p̃nt̃. i
dom. de sanc. geny. ⁊
facta vt dicit̃ q̃nt̃ dicit̃
m̃guit̃ mōte dicit̃

Rescriptū si mādat alicui vt de tali cā cogno-
scar: an illā possit diffinire? vide q̄ sic. qz de
q̄ re iudex cognouit rē. vt no. io. an. fm In
no. i. c. ad hoc. sup. vbo audire. de of. archi.
Rescriptū sup. cā appellationis ē surrepticiū
si impetrās tacuit terminū dādoz aplozum
pēdere. vel si tacuit fminū post datos apo-
stolos sibi assignatū ad appellationē psequen-
dū. vt no. domi. de sanc. gemy. i. c. ab eo. de
app. li. vj. Circa primū vide rotā in antiq̄s
con. ccccl. q̄ varias opi. ponit.

Rescriptū p̄ quod mādat citari qui volūt et
p̄nt se opponere vel qui se opponunt. an vi
talis resc̄pti p̄nt citari illi qui an datā resc̄p-
ti se nō opposuerūt. sed post datā se oppo-
nūt. Inno. nō p̄firmat. Hosti. dicit q̄ non. r
idē dicit do. anth. i. c. dilecti. de excepti.

Residere q̄s dicat? vide sub vbo p̄ns.
r. s. verbo absens.

Reservatio an sit cēsenda fauorabil v̄l
odiosa. vide. s. vbo gr̄a. s. gr̄a pprio
motu facta in bñficialibus.

Reservatio q̄n dicat esse generalis vel speci-
alis. dic vt no. ro. p̄clu. cccxxxiij. Ex q̄ colli-
gitur q̄ illa dicat generalis cuius cā ē mani-
festa r notoria. vt in extrauagati. ad regimē
Quā autē cā reservationis ē secreta r pbabili-
ter ignorari p̄t: tūc dicat reservatio sp̄alis.
vt i casu decisionis rote r in omnib⁹ alijs sibi
bus casibus. et ita vult decisio p̄dicta recte
intellecta. vel dic q̄ decisio vult illā reserva-
tionē cēnsi sp̄alē que fit p̄ regulas p̄tra ius
cōe. qz q̄quid fit p̄tra ius cōe dicat sp̄alē. ff.
de legi. l. ius singulare. poterit tñ p̄ regulam
pape fieri vna reservatio p̄tra ius cōe q̄ erit
generalis quo ad acceptionē verboz. tñ ap-
pellabit sp̄alis. qz erit p̄tra ius cōe. Et licet
decisio p̄dicta dicat q̄ reservationes p̄tēte in
extrauagati ad regimē sunt generales: intel-
ligendo de illis q̄ erāt fm ius cōe. qz ibi plu-
res narrant reservationes que etiā erāt de iu-
re cōi: vt de vacatibus in curia vel etiam ex-
tra curiā p̄ mortē illoz qui ad curiam venie-
bāt. vel de ea recedebāt fm formā. c. p̄nti. d̄
p̄ben. li. vj.

Reservatio quā facit papa dispositiōi sue: fi-
nis eius morte. secus si reservat dispositioni
se. ap. vt pbat tex. de resc̄p. si gr̄ose. lib. vj. r
ibi hoc no. io. an. post archi. sup. vj. glo. i no
uel. Idē no. zen. in extraua. suscepti.

Reservatio facta p̄ regulas pape suo dumta-
tat tpe duratura. finitur morte pape. vt pro-
bat tex. de of. le. p̄nti. in prin. li. vj. r hoc no.
domi. de sanc. gemy. Ratio ē. qz dispositio
facta vt duret q̄diu disponēs viuit. finit et
extinguit morte disponētis. de deci. c. ex m̄

tiplici. Et nimir. qz actus nō operant vltra
intentionē agentium. ff. si cer. pe. l. non om-
nis. in prin. r de ac. r ob. l. obligationū sub-
stantia. eo em ipso q̄ papa fecit regulas suo
dūtaxat tempore duraturas: apparet d̄ mē-
te pape fuisse q̄ eo moriente extinguant re-
gule r reservationes ac alie dispositiones p̄
eum inducte. quia si contrariū voluisset. tē-
porales regulas nō fecisset. nō obstat q̄ be-
neficiū semel reservatū r affectum semp̄ re-
manet reservatū r affectū. nec reservatio tolli
tur nisi p̄ prouisionem papalem postea sub-
secutam. vt no. Ro. conclu. clxxvj. r cōclu.
ccij. r probatur in. c. si eo tempore. de elec. li.
vj. cū similibus. quia illud verum quādo re-
servatio fuit similiter facta sine temporis p̄-
finitione. r ita loquitur decisio. r. c. si eo tē-
pore. sec⁹ si fuit tpe limitata. qz tūc finit finit-
to tpe. qz ois dispositio limitata limitatū p̄-
ducit effectū. ff. de acq. re. do. l. i agris.

Responso debet coaptari interroga-
tioni. r fm interrogationem intelligi
de fi. instru. c. inter dilectos. s. cete-
rum. r ibi not. do. Antho. quod est verum:
quando responsio fit simpliciter. als secus.
vt no. Bar. in. l. j. s. si quis simpliciter. ff. d̄
ver. obliga.

Restitutio in integz ad appellandū a
sentētia que transiuit in rē iudicatam
nō dat p̄batis etiā impedimētis alle-
gatis. nisi petens se restitui doceat aliqualiē
d̄ suo interesse. puta qz ius habeat i re de q̄ lis
erat. no. Ro. p̄clu. lxxxiij. r vide. s. vbo ec-
clesia. s. ecclesia restituit.

Restitutio i integz nō dat aduersus tres sen-
tētiās p̄formes interlocutorias v̄l diffiniti-
uas. nisi p̄mo petēs restitutioz doceat sūma-
rie de aliq̄ noua cā p̄pter quā sit verisim̄ ipm
fore lesū. r an nō debet audiri. no. Ro. r. xj.
Sed aduerte qz videf p̄clusio intellexisse d̄
causa noua. i. nouiter p̄posita. nō aut de no-
uie exorta. seu de qua nō fuerit antea dispu-
tatū. quod patet. qz p̄ se allegat. quod no. in
no. i. c. cū ex l̄fis. r ibi inno. p̄cludit cām lesi-
onis posse p̄bari etiā ex antiq̄s actis vt si di-
ctā conclusionē intelligas de causa q̄ als tra-
ctata nō fuit. tūc intelligenda est fm legem r
glo. quā allegat. que lex fm om̄s doc. nō fa-
cit differentiā an sit vna snia vel due v̄l tres
p̄tra quas restitutio petat. Sed differentiā
fit in p̄sona sententiātis an sit p̄nceps vel in-
ferior. primo casu necesse est cām lesionis in
specie exp̄mere. sc̄do casu sufficit dicē i gene-
re se lesū. als colorate peteret restitutionē.
Quod aut dicit glo. in eadē. l. restitutioz de a-
ri ex noua cā cōtra res bis iudicatas: debet

intelligi qñ scda snia fuit derogatoria resti-
tutionis. 7 post fuit lata sup negotio princi-
pali. 7 sic pma cā fuit intērata de iure cōi. se-
cūda de iure spāli. 7 ita loquit̄ tex. i. l. j. 7. ij.
¶ Si sepe. i. inte. ref. pe. que tex. alle. illa glo.
ad dictū suū pbanduz. Ideo debet intelligi
fm illuz tex. vbi aut̄ vtraq; snia lata eēt sup
negotio de iure cōi intērato. tūc ptra eos da
ref̄ minori 7 ecclesie restitutio ex lesione: eti-
am sine causa. vt est casus in. c. cuz ex lris. d.
rest. in integ. 7 ita tenet io. an. 7 do. ant. i. d.
c. h. e. ti. in. iij. oppo.

Restitutio i integz qñ petif aduersus senten-
tiā vel contractū debet iudex priusq; partez
admittat ad cām summarie nō p disputatio-
nē se informare an colorate petif restitutiōz.
si tñ hoc nō opponat̄ ante litis ptes. nō pote-
rit postea opponi. no. Ro. con. clxxxvj. 7 vi
de. j. s. restitutio qñ petif dūtaxat. Predi-
cta sunt vera qñ restitutio petif incidenter.
sed si petif pncipaliter: nō req̄rit̄ aliqua sū-
maria informatio. s; oīno debet admitti pe-
titio fm hosti. no. io. an. 7 do. ant. i. c. cā. d. re-
sti. in integ.

Restitutio i integz si intērat̄ aduersus sniaz
cuius executio petif: tenet̄ petēs executiōz
p̄stare cautionē. de qua i. c. suscitata. si est su-
spectus de dilapidatione vel de pauprate.
secus si sit soluēdo. Itē hz locū cautio predi-
cta qñ petif executio sup re pncipali i iudi-
cio deducta 7 pdemnata. secus si petaf sup
expensis tñ. in qbus petēs restitutionē fuit
pdemnat̄ p sniam absolutoriā i pncipali iu-
dicio p aduersario larā. Et cautio p̄dicta dz
peti 7 p̄stari corā excozore 7 nō corā iudice
de restitutione cognoscēte. qd̄ qualif̄ intelli-
gi debeat vide Ro. p̄clu. ccccxxvj. 7 vide. s.
verbo executio. s. j. 7. ij.

Restitutio i integz aduersus tres snias diffi-
nitivas 7 etiā aduersus pbationes in prima
instātia omissas: dat̄ infra q̄driennū cōpu-
tādo a die tertie snie non a die prime. nec ab
ultima die termini ad pbandū assignati. li-
cet inno. 7 io. an. 7 archi. videāf̄ aliter dice-
re qñ petitur restitutio aduersus pbatiōes
omissas. vt no. ro. p̄clu. clx.

Restitutio i integz ex clausula generali. cōpe-
tit̄ ignorāt̄ aduersus p̄scriptionē corpaliuz
7 incorpaliū. no. ant. de cēsi. puenit. vi. car.
x. nūqd̄ aut̄ exigit̄. 7 bar. in. l. j. s. si q̄s autē.
ff. de iti. actuz p̄riua. licet aliter dicat̄ i. l. ge-
nero. ff. de his q̄ no. infra.

Restitutio i itegz ex clausula generali nō ha-
bet locū i casibus i qbus d̄ alio remedio etiā
p actionē de dolo spāliter ē p̄sū. vt elegan-
ter nōt̄ bar. ff. de dolo. l. j. s. pompo. refert.

Et vide. s. verbo iudex. s. iudex qui partē.
Restitutio 7 res p̄nt̄ sil̄ peti. 7 sic rescindēs et
rescisoziū p̄nt̄ i eodē libello accumulari i eue-
tū restitutionis pcedēde. 7 vtrūq; p̄t̄ eadem
snia terminari. no. Cy. ex q̄. cau. ma. l. fi. Et
bar. in. l. nā postea. s. si mior. ff. d̄ iur̄ iur̄. 7 in
no. 7 io. an. 7 do. ant. in. c. cū ex lris. de resti.
i integ. vide bar. in. l. si exp̄ssum. de appel.

Restitutio qñ incidēt̄ petif an requirat̄ cō-
testationē litis. vide. s. verbo lis. sed eundē
habet effectū siue petaf pncipaliter agēdo
siue incidenter excipiēdo. vt no. io. an. 7 do.
ant. de iudi. c. exhibita.

Restitutio corā q̄ iudice petēda sit: vide. s. v-
bo iudex. s. iudex q̄s adēndus sit in cā.

Restitutio qñ petif dūtaxat vt p̄s audiat̄ vt
ad pducendū iura aut testes admittat̄: non
requiritur libellus nec lit̄ p̄testatio nec ple-
na pbatio. sed sufficit q; pars petens aliq̄e
colozez habeat. q; incolorate restitutio peti
nō debet. no. inno. de resti. i. inte. c. ij. in v. in
stituimus. 7. c. cū ex lris. sed qñ petif vt sen-
tētia vel p̄tractus rescindat̄. tūc libellus re-
quirif. no. bar. de resti. i integ. l. diuus. Itē
plena pbatio requirit̄. quod ē vez in senten-
tia vel cōtractu nō executis. Sed qñ contra
sniam executā vel contractū executuz petif
restitutio: tūc debet fieri plena pbatio 7 ple-
na cāe cognitio. vt no. inno. i. d. c. cū ex lris.
i glo. j. sup vbo ecclesias. 7 vide. s. s. ij.

Restitutio ita dat̄ minori 7 ecclesie lesis con-
tra plures snias conformes sicut contravnā
ff. de renū. l. minor autē. et de resti. in inte. c.
cum ex lris.

Restitutio datur minori 7 ecclesie ad appel-
landum a snia que apparet ex acti inique la-
ta: si nō fuit appellatū ab ea. Si autem snia
nō apparet ex actis iniqua. sed dicat̄ minor
vel ecclesia se lesos. q; pbationes habuit et
habet quas an sniam facere potuit 7 non fe-
cit: tūc restituit̄ ptra sniam ad totam causaz
vt no. bar. in. l. ij. C. si sepius i inte. resti. pe.

Ratio p̄mi dicti est. q; contra sniam que cō-
stat ex actis iniqua. poterat minor vel eccle-
sia se iuuare p̄ remediū ordinariū appellati-
onis. dz q̄ ad istud remediū ordinariū resti-
tuit̄ si id negligēt̄ omisit. nō aut̄ debet con-
tra sniam restitui. q; illud ē remediū extraor-
dinariū. Cōtra hoc facit quod no. bar. in. l.
diuus. ff. de i. resti. et. l. minor autē. s. j.
7. l. minor viginti q̄q; annis. ff. de mīo. vbi
dicit̄ minozē restitui contra sniam q̄ apparet
ex actis iniqua. Sed secūdo casu licet resti-
tueretur ad appellandū 7 in causa appella-
tionis facere possit pbatiōes q̄s omisit in p̄-
cipali. nō satisficeret rōni nisi ptra sententiaz

